

- подиръ насъ *иде* и самъ рабъ твой Яковъ. Защото думаше: Ще умилостивя лицето му съ този даръ който прѣдиде прѣдъ мене, и послѣ ще видя лицето му: мо-
- 21 же-би да приеме лицето ми. И тъй, дарътъ мина прѣдъ него; а той остана
- 22 прѣзъ онази нощъ въ пълка. И стана прѣзъ нощъта, и взе двѣтъ си жени, и двѣтъ си рабини, и единадесетътъ си дѣ-
- 23 ца, и прѣмина брода на Явокъ. И взе ги, и прѣкара ги прѣзъ потока; прѣкара и всичко що имаше.
- 24 А Яковъ остана самъ; и борѣше се съ него единъ челоуѣкъ до зазоряване.
- 25 И като видѣ че му не надви, прикосна се до става на бедрото му; и измѣсти се ставътъ на Якововото бедро като се
- 26 борѣше съ него. И той рече: Остави ме да си отида, защото се зазори. А *Яковъ* рече: Нѣма да те оставя да си отидешъ
- 27 ако ме не благословишъ. И рече му: Какъ ти е името? И той рече: Яковъ.
- 28 А той рече: Нѣма да се казва вече името ти Яковъ, но Израиль; защото си билъ въ борба съ Бога и съ челоуѣци,
- 29 и си надвилъ. А Яковъ попита и каза: